

4. Consumers' Overconfidence Helps Hackers Up the Ante and Steal \$172 Billion in 2017 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://www.symantec.com/about/newsroom/press-releases/2018/symantec_0122_01.

Ключові слова: кіберзлочинність, кіберзлочини, транснаціональні злочини, інформаційні технології, мережа Інтернет.

Науковий керівник: *к.ю.н., доцент Дикий О. В.*

Рибчук Анастасія Сергіївна

студентка 1-го курсу магістратури Інституту кримінальної юстиції
Національного університету «Одеська юридична академія»

ЛЕГАЛІЗАЦІЯ «ЛЕГКИХ» НАРКОТИКІВ ЯК ЗАСІБ ПРОТИДІЇ ТРАНСНАЦІОНАЛЬНОМУ НАРКОБІЗНЕСУ: ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД

Наркоманія являє собою глобальну проблему, якій притаманний міжнародний характер. Підвищення попиту на наркотики, надвисокі прибутки від їх виготовлення і розповсюдження, корупція державних службовців і розширення організованої злочинності створюють умови для розвитку наркобізнесу, як різновиду транснаціональної злочинності.

Суттєве погіршення ситуації у сфері обігу наркотиків в Україні, помітне зростання пов'язаної з цим злочинності, а також посилення зв'язків вітчизняних наркототорговців з зарубіжним наркотичним бізнесом значно актуалізували проблему боротьби з незаконним обігом наркотичних засобів та психотропних речовин [1]. Зважаючи на це в Україні все частіше постає питання про можливу легалізацію так званих «легких» наркотиків. Спроба впровадити такий підхід спирається на досвід таких держав, як Польща, Німеччина, Голландія, які використовують ліберальний метод протидії наркоманії [2, с. 163–165].

Прихильники легалізації наркотичних засобів в Україні аргументують свою позицію тим, що залежна особа стає злочинцем лише в тому випадку, якщо йому наркотик недоступний, і в результаті він змушений йти на злочин, щоб його добути. Таким чином легалізація наркотиків знизить рівень злочинності, що пов'язана з їх споживанням. Проте, як свідчить практика, будь-яке короткочасне скорочення кількості арештів після скасування законів про споживання наркотиків швидко сходить нанівець, у міру того, як збільшується їх споживання.

Міністерство юстиції США встановило, що злочинці під впливом наркотиків здійснюють в шість разів більше вбивств, в чотири рази більше нападів і майже в півтора рази більше пограбувань в порівнянні

з тими, хто скоює злочини заради того, щоб дістати гроші для покупки наркотиків. Витрати на охорону здоров'я, соціальне забезпечення і правосуддя в Європі миттєво зростають, якщо споживання наркотиків буде легалізовано.

Деякі експерти стверджують, що «чисті» наркотики менш небезпечні, ніж кустарні, які ще й приймаються в нестерильних умовах. Насправді ж дані статистики вказуються на те, що передозування трапляється від використання чистого наркотику, наприклад, героїну, і з використанням кустарних наркотиків ніяк не пов'язана. Так що сама по собі доступність героїну спровокує велику смертність, а щодо кустарних наркотиків, то наркомани, які не зможуть дістати дорогий наркотик, неминуче будуть шукати альтернативу в кустарному [3].

Багато вчених аргументують свою позицію спираючись на досвід Нідерландів, вказуючи на те, що вони вельми вдало проводять політику легалізації наркотиків. Та якщо звернутись до звітів даної держави, можна стверджувати зворотнє. Наркоситуація в Нідерландах після легалізації так званих «легких» наркотиків, досить серйозна, має тенденції до подальшого погіршення. Така політика не зменшила рівень наркотизації населення, а лише полегшила контроль за наркозалежними, держава отримала реальну статистику тих, хто вживає наркотики але відбулося наростаюче споживання марихуани підлітками і зростання злочинності. Голландська влада визнає, що злочинність, пов'язана зі споживанням наркотиків, в останнє десятиліття безперервно зростала. Статистика показує, що майже 40% ув'язнених у в'язницях Голландії засуджені за злочини, так чи інакше пов'язані зі споживанням наркотиків.

З огляду на це можна стверджувати, що легалізація наркотиків – це крок від свободи вибору до вседозволеності, оскільки наркотики, немов вірус, швидко проникають у суспільство, особливо у сферу життя молоді.

Прикладом невдалого проведення експерименту є Швеція. Вважалося, що наркоманія – це медична проблема і відповідно вирішуватись вона повинна також лікарями. Тобто лікар, прописуючи особі, яка хвора на наркоманію, наркотики, поступово зменшуватиме дозу для того, щоб ця особа могла потроху відвикнути від наркотиків. На практиці Швеція отримала сумний досвід, і офіційне прописування наркотиків було зупинено через два роки. Це було пов'язано зі смертельними випадками внаслідок передозування. Крім того, з'ясувалося, що наркоманам у деяких випадках прописували великі дози і вони мали змогу продавати надлишок. Це призвело до стрімкого поширення наркотиків у Стокгольмі. За 12 місяців кількість наркоманів зросла вдвоє. А в наймолодшій віковій групі від 15 до 18 років спостерігалось збільшення кількості наркоманів у 10 разів [4, с. 82–86]. Шведська влада визнала своїм обов'язком попередити інші країни про можливі наслідки подібних експериментів і висунула ідею

про встановлення міжнародного контролю за поширенням наркотиків [5, с. 191].

Таких прикладів можна наводити безліч, але жоден з них не переконує в ефективності і доцільності легалізації «легких» наркотиків в Україні. Навіть навпаки, на сьогоднішній день наркоіндустрія стрімко розвивається і з'являються нові види наркотичних речовин. Тому поширення наркоманії обумовлює необхідність застосування у боротьбі з нею новітніх засобів організаційного, правового, економічного, психолого-педагогічного та медичного характеру.

Список використаних джерел

1. Штанько Д. О. Організаційно-правові засади протидії незаконному обігу наркотичних засобів та психотропних речовин серед молоді : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. юр. наук / Д. О. Штанько. — Харків, 2003.
2. Штанько Д. А. К вопросу легализации и употребления наркотиков на территории Украины / Д. А. Штанько / Право і безпека. — 2002. — №4. — С. 163–165.
3. Волошук А.М. Державно-правова політика в сфері протидії незаконному обігу наркотичних засобів, психотропних речовин та прекурсорів: зарубіжний досвід / А.М. Волошук // Митна справа (Митний комплект). — 2011. — № 1.
4. Сорока Л. В. Становлення антинаркотичної політики: досвід Швеції / Л. В. Сорока, А. Ю. Ковальчук. // Наукові праці МАУП. — 2014. — №2. — С. 82–86.
5. Золотарьова Н. І. Проведення в справах про адміністративні правопорушення, що посягають на правові відносини обігу наркотичних засобів та психотропних речовин: Київ. ін-т внутрішніх справ. — К., 2000. — 191 с.

Ключові слова: наркотичні засоби, наркоманія, незаконний наркообіг, наркозалежність, легалізація.

Науковий керівник: к.ю.н., доцент Чернишов Г. М.

Риндя Н. А., Леоненко Ю. А.

студентки 4 курсу факультету цивільної та господарської юстиції
Національного університету «Одеська юридична академія»

ПРОФЕСІЙНА ВІКТИМНІСТЬ ЖУРНАЛІСТІВ В УКРАЇНІ

Конституцією України, як демократичної держави, а саме статтею 34, кожному громадянину України незалежно від його професії гарантується право на свободу думки і слова, на вільне вираження своїх поглядів і переконань. Кожен має право вільно збирати,